نگاه

مثبت و منفی هدفمندسازی یارانه‌ها

علی دینی‌ترکمانی

■ روزنامه «شرق» متن گفت‌وگویی را با اینجانب در شماره ۱۵ اسفند با عنوان «دولت دنبال حمایت از تولید نبود» منتشر کرد که موجب بروز سوءتفاهم‌هایی شده از این رو، توضیحات زیر لازم و ضروری است. چهارده ماه از اجرای سیاست هدفمندسازی یارانه‌ها که در اصل آن را باید سیاست اصلاح قیمت‌ها و پرداخت نقدی یارانه‌ها نام‌گذاری کرد، می‌گذرد. اگر بخواهیم ارزیابی کارشناسانه و منصفانه‌ای از این سیاست داشته باشیم چه می‌توان گفت؟ ۱. اجرای این سیاست همراه با تدبیر مناسبی بود که برای اولین‌بار در ایران به ثبت رسید. در تجربه‌های پیشین مربوط به اقتصادهای دیگر، در ابتدا قیمت‌ها تعدیل می‌شد و سپس یارانه نقدی در اشکال مختلف آن به گروه‌های هدف پرداخت می‌شد. از آنجا که معمولا میان تعدیل قیمت‌ها و پرداخت یارانه نقدی فاصله زمانی می‌افتاد، نارضایتی اجتماعی در سطحی فراگیر به وجود می‌آمد. در ایران، در ابتدا امور مربوط به گشایش حساب یارانه نقدی و پرداخت آن برای دو ماه صورت گرفت و سپس قیمت حامل‌های انرژی تعدیل شد. منابع لازم نیز از حساب تنخواه برداشت شد. تا اینجا، اشکالی وجود ندارد مگر آنکه منابع استقراض شده از حساب تنخواه از محل درآمدهای حاصله از افزایش قیمت حامل‌های انرژی در زمانی بعد قابل بازپرداخت نباشد که به معنای وجود خطاهایی قابل اغماض در محاسبات مربوط به هزینه‌ها و درآمدهاست. ۲. نمی‌توان منکر این شد که این سیاست از منظر بازتوزیع درآمدی به نفع روستانشینان و حاشیه‌نشینان شهری شده است. به دو دلیل: ۱) بعد خانوار این گروه‌ها به طور متوسط حول‌وحوش شش تا هفت نفر است بنابراین، از این طریق درآمد قابل توجهی عاید آنان شده است. ۲) سهم هزینه‌های ناشی از انرژی خانگی و حمل‌ونقل در سبد کالای چنین خانوارهایی چندان بالا نیست و بنابراین می‌توان پذیرفت که این سیاست، خالص منافع آنان را افزایش داده است. اما، برای خانوارهای طبقه متوسط با بعد خانوار پایین و سهم هزینه انرژی بالا ممکن است این سیاست خنثی یا منفی باشد. اثر بازتوزیع درآمدی زمانی حالت بهینه خود را پیدا می‌کند که درآمد ثانویه (درآمد اولیه به علاوه پرداخت انتقالی یارانه نقدی) گروه‌های درآمدی پایین افزایش، گروه‌های درآمدی متوسط ثابت و گروه‌های درآمدی بالا کاهش پیدا کند. در این صورت، کاهش ضریب جینی (شاخصی که توزیع درآمد را اندازه می‌گیرد) معنادارتر خواهد بود. اما اگر سهم گروه‌های درآمدی بالا ثابت، سهم گروه‌های درآمدی متوسط کاهش و سهم گروه‌های درآمدی پایین افزایش یابد، کاهش ضریب جینی چندان معنادار نخواهد بود. به این اعتبار، لازم است در کنار سیاست هدفمندی، نظام مالیاتی کاراتر شده تا کاهش ضریب جینی بامعناتر شود. ۳. این سیاست موجب کاهش میزان مصرف انرژی شده است. در این تردیدی نیست. اما در طرف عرضه باید این کاهش از محل صرفه‌جویی ناشی از تحولات فناورانه باشد و نه کاهش تولید که ممکن است ناشی از افزایش هزینه‌های انرژی باشد. به عنوان مثال، می‌توان به بخش گردشگری اشاره کرد. اگر کاهش میزان مصرف بنزین، ناشی از کاهش سفرهای بین شهری باشد در این صورت نتیجه آن کاهش سطح فعالیت‌های گردشگری خواهد بود که هدف مورد نظر سیاست مذکور نیست. بنابراین، کاهشی مد نظر است که یا از طریق ارایه جایگزین‌هایی بهتر صورت بگیرد (مانند ارایه لامپ‌های کم‌مصرف) یا از طریق بهبود فناوری مورد استفاده در بنگاه‌های تولیدی (مانند کاهش میزان مصرف بنزین خودرو). ۴. چنانچه این قلم حدود دو سال پیش در مناظره‌ای با رییس شورای رقابت اعلام کردم، تحولات فناورانه هم مستلزم زمانی بلندمدت است و هم مستلزم سرمایه‌گذاری قوی در سرمایه انسانی و تحقیق و توسعه. بنگاه‌های خودروسازی ما بعد از چندین سال تلاش توانسته‌اند میزان مصرف بنزین خودرو را به ازای یک‌صد کیلومتر مسافت تا حدی قابل توجه کاهش دهند. تحولات فناورانه خلق‌الساعه نیست و بیش از آنکه تحت‌تاثیر سیاست‌های قیمتی باشد تحت‌تاثیر سرمایه‌گذاری‌های مذکور و استانداردهای لازم‌الاجرای دولتی است. بنابراین، در کنار سیاست هدفمندسازی یارانه‌ها که در اصل سیاستی قیمتی محسوب می‌شود باید ظرفیت جذب در حوزه انباشت سرمایه فیزیکی و انسانی و همین‌طور انتقال و نهادینه‌سازی دانش علمی و فنی رایج در مرزهای پیشروی جهانی تقویت شود تا انتظارات مورد نظر در زمینه تحولات فناورانه به بار نشیند. ۵. حق با وزیر اقتصاد و سخنگوی اقتصادی دولت است. نباید تمامی فشارهای تورمی موجود در اقتصاد را به حساب این سیاست گذاشت. این سیاست موجب افزایش هزینه‌های تولید کالاها و خدمات از محل افزایش هزینه‌های انرژی بنگاه‌ها شده است. در این تردیدی نیست؛ با وجود این، درصد قابل توجهی از فشارهای کنونی به‌ویژه در بازار دارایی‌های نقدپذیر ارز و طلا تحت‌تاثیر اخبار مربوط به تحریم‌هاست. ۶. صرف‌نظر از این نکات مثبت و منفی، در حال حاضر که در شرایط اقتضایی هستیم نباید سراغ افزایش دوباره قیمت حامل‌های انرژی بنگاه‌های تولیدی رفت و بنگاه‌ها را تحت فشار مضاعف قرار داد و آثار مثبت ذکر شده را خنثی کرد. برعکس، باید قیمت این حامل‌ها را در شرایط کنونی یا تثبیت یا حتی تا حدی کاهش داد. چنین انعطافی به معنای درک شرایط خاص و اقتضایی کنونی است که از سوی افکار عمومی و بنگاه‌های تولیدی نیز مورد تایید قرار خواهد گرفت. نباید در این شرایط حساس در کنار چوب تحریم‌ها چوب دیگری بر سر بنگاه‌ها قرار بگیرد. در این شرایط، جایگزین‌سازی تولید داخلی به جای واردات در رشته فعالیت‌هایی که ارزبری کمی دارند باید به عنوان خط‌مشی اساسی دنبال شود. در این راستا، انتظار می‌رود که حامل‌های انرژی با قیمتی ترجیحی به بنگاه‌های تولیدی عرضه شود تا با استفاده از ظرفیت‌های خالی توانایی افزایش عرضه از محل تولید داخلی را پیدا کنند.

*عضو هیات علمی موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی

روایت بانک مرکزی از اقتصاد ایران در سال ۸۹

بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی ۱۶۰/۸ هزار میلیارد ریال افزایش یافت

شرق: نقدینگی در پایان سال ۸۹ به ۲۹۵هزارمیلیارد تومان رسید که در مقایسه با سال قبل معادل ۲۵/۲درصد رشد داشت. رشد این میزان نقدینگی نیز نسبت به رشد نقدینگی در سال ۸۸ حدود ۱/۳ واحد درصد افزایش نشان می‌دهد. علاوه بر این بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی ۱۶۰/۸هزارمیلیارد ریال افزایش یافت که مهم‌ترین دلیل آن افزایش اضافه برداشت و اعطای خطوط اعتباری توسط بانک مرکزی به بانک‌ها در قالب طرح مسکن مهر بود. بانک مرکزی اخیرا گزارشی را از وضعیت پولی و اقتصادی ایران در سال ۸۹ منتشر کرده که مشروح آن را اینسا چنین آورده است. بانک مرکزی مهم‌ترین عامل افزایش نقدینگی در سال ۸۹ را خالص دارایی‌های داخلی سیستم بانکی دانسته که با ۶۳۲/۵هزارمیلیارد ریال افزایش موجب رشد ۲۶/۸ واحددرصدی نقدینگی شد. در میان خالص دارایی‌های داخلی، مطالبات از بخش غیردولتی با ۳۷/۸درصد رشد (۷۳۰/۱هزارمیلیارد ریال افزایش)، سهمی فزاینده به میزان ۳۱ واحددرصد در رشد نقدینگی داشت. عامل مهم دیگر در افزایش سهم خالص مطالبات داخلی در رشد نقدینگی، افزایش ۱۱۸/۱هزارمیلیارد ریالی خالص مطالبات از دولت بود که موجب رشد پنج واحددرصدی نقدینگی شد. رشد خالص مطالبات از دولت نیز به ترتیب ناشی از افزایش ۱۰۳/۲ و ۸۰/۸هزارمیلیارد ریالی بدهی دولت به بانک‌ها و موسسات اعتباری و بدهی دولت به بانک مرکزی (شامل مطالبات بانک مرکزی از سازمان هدفمندی یارانه‌ها) بود. خالص سایر عوامل با ۶۲/۹درصد کاهش نسبت به پایان سال قبل، سهمی کاهنده معادل ۹/۴ واحددرصد در رشد نقدینگی ایفا کرد. طی سال ۱۳۸۹، خالص دارایی‌های خارجی سیستم بانکی نیز به میزان ۳۹/۵هزارمیلیارد ریال کاهش یافت که این امر موجب کاهش ۱/۷ واحددرصدی نقدینگی شد. این میزان کاهش، حاصل کاهش ۳۹/۸هزارمیلیارد ریالی خالص دارایی‌های خارجی بانک مرکزی (سهم کاهنده ۱/۷ واحددرصدی در رشد نقدینگی) و افزایش ۰/۳هزارمیلیارد ریالی خالص دارایی‌های خارجی بانک‌ها و موسسات اعتباری (سهم نزدیک به صفر واحددرصدی در رشد نقدینگی)بود.

سهم پول در نقدینگی

سهم پول از مانده نقدینگی در پایان سال ۱۳۸۹ معادل ۲۵/۷درصد بود که در مقایسه با رقم سال گذشته به میزان ۰/۲ واحددرصد افزایش نشان می‌دهد. در این میان، سهم سپرده‌های دیداری در نقدینگی در پایان سال ۱۳۸۹ در مقایسه با پایان سال ۱۳۸۸ با ۰/۷ واحددرصد افزایش به ۱۸/۱درصد رسید.

بررسی عوامل موثر بر پایه پولی

پایه پولی طی سال ۱۳۸۹ معادل ۱۳/۷درصد افزایش یافت که در مقایسه با رشد پایه پولی در سال گذشته (۱۱/۹درصد)، ۱/۸ واحددرصد افزایش نشان می‌دهد. طی سال ۱۳۸۹، بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی با ۹۵/۲درصد افزایش، سهمی فزاینده معادل ۲۶/۶ واحددرصد در رشد پایه پولی داشت که در مقایسه با رقم سال قبل (سهم کاهنده ۱۳/۱ واحددرصدی)، ۳۹/۷ واحددرصد افزایش نشان می‌دهد. طی سال ۱۳۸۹، بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی ۱۶۰/۸هزارمیلیارد ریال افزایش یافت که عمدتا به دلیل افزایش اضافه برداشت و اعطای خطوط اعتباری توسط بانک مرکزی به بانک‌ها در قالب طرح مسکن مهر بود. خالص مطالبات بانک مرکزی از بخش دولتی با سهم فزاینده ۵/۷ واحددرصدی از دیگر عوامل فزاینده پایه پولی بود. این امر حاصل افزایش ۶۵درصدی بدهی بخش دولتی به بانک مرکزی (۸۷/۷هزارمیلیارد ریال) و افزایش ۲۹درصدی سپرده‌های بخش دولتی نزد بانک مرکزی (۵۳/۲هزارمیلیارد ریال) بود. خالص سایر اقلام بانک مرکزی با ۴۲/۴درصد کاهش نسبت به پایان سال قبل، نقش کاهنده‌ای معادل ۱۲ واحد درصد رشد پایه پولی داشت. طی سال مورد بررسی، خالص دارایی‌های خارجی بانک مرکزی نیز با ۶/۱درصد کاهش نسبت به پایان سال قبل، سهم کاهنده‌ای معادل ۶/۶ واحد درصد رشد پایه پولی داشت.

بررسی اجزای ضریب فزاینده نقدینگی

طی سال ۱۳۸۹، ضریب فزاینده نقدینگی با ۱۰/۱درصد افزایش به ۴/۲۹۶ رسید که در مقایسه با رشد سال قبل (۱۰/۷درصد)، کاهش اندکی نشان می‌دهد.

افزایش ضریب فزاینده نقدینگی در پایان سال ۱۳۸۹ به دلیل کاهش هر سه جز اصلی تشکیل‌دهنده آن بود نسبت ذخایر اضافی به کل سپرده‌ها با ۱۸/۸درصد کاهش (عمدتا به دلیل کاهش سپرده‌های دیداری بانک‌ها نزد بانک مرکزی) موجب افزایش ۰/۲۲۵۱واحدی ضریب فزاینده نقدینگی شد. همچنین، نسبت سپرده‌های قانونی به کل سپرده‌ها با ۵/۵درصد کاهش منجر به افزایش ۰/۰۹۵۶واحدی ضریب فزاینده شد. نسبت اسکناس و مسکوک در دست اشخاص به کل سپرده‌ها نیز در پایان سال ۱۳۸۹ نسبت به پایان سال قبل، معادل هفت‌درصد کاهش یافت که این امر افزایش ۰/۰۷۳۵ واحدی ضریب فزاینده نقدینگی را به دنبال داشت.

سپرده‌های بخش غیردولتی

مانده سپرده‌های بخش غیردولتی نزد بانک‌ها و موسسات اعتباری غیربانکی در پایان سال ۱۳۸۹ به ۲۷۲۳/۷هزارمیلیارد ریال رسید که در مقایسه با پایان سال ۱۳۸۸، ۲۵/۹درصد رشد نشان می‌دهد. سهم بانک‌های غیردولتی و موسسات اعتباری غیربانکی از کل سپرده‌های بخش غیردولتی در پایان سال ۱۳۸۹ معادل ۶۳/۸درصد بود که در مقایسه با رقم مشابه سال قبل ۱/۴واحد درصد افزایش داشت.

مطالبات غیرجاری (سررسید گذشته، معوق و مشکوک‌الوصول)

نسبت مطالبات غیرجاری (شامل مطالبات از بخش دولتی و غیردولتی) به کل تسهیلات ریالی بانک‌ها و موسسات اعتباری با ۴/۴ واحد درصد کاهش از ۱۸/۳درصد در سال ۱۳۸۸ به ۱۳/۹درصد در پایان سال ۱۳۸۹ کاهش یافت.

اتاق پایاپای اسناد بانکی

در سال ۱۳۸۹، در مجموع بیش از ۱۱۱/۱میلیون برگ انواع چک باارزشی معادل ۱۰۲۸۴/۲هزارمیلیارد ریال در اتاق‌های پایاپای اسناد بانکی سراسر کشور مبادله شد. انتشار ایران‌چک‌های بانک مرکزی و جایگزینی آن به جای چک پول‌های صادره توسط بانک‌ها (شامل بانک چک و ایران چک) در سال ۱۳۸۷ به دلیل شباهت کاربرد این ابزار جدید با اسکناس در معاملات و عدم نیاز به پایاپای کردن آن، برخلاف چک‌پول‌های بانک‌ها، موجب کاهش تعداد اسناد مبادله شده در این مراکز شد. با ادامه این روند حجم کل ایران چک‌های تحویلی به اتاق پایاپای اسناد بانکی در سال ۱۳۸۹ تنها حدود ۱۸هزار برگ با ارزشی معادل ۲۰میلیارد ریال بود. در مقابل، تعداد چک‌های عادی تحویلی به اتاق پایاپای برای تسویه مبادلات بین بانکی ۳/۸درصد افزایش یافت و به دنبال آن، ارزش آنها با ۳۱درصد افزایش نسبت به سال ۱۳۸۸ به ۱۰۲۸۴/۲هزارمیلیارد رسید. در مجموع، تعداد و ارزش مبادلات در اتاق پایاپای اسناد بانکی در سال ۱۳۸۹ به ترتیب با افزایش ۳/۳ و ۳۱درصدی نسبت به سال ۱۳۸۸ روبه‌رو شد.

مبادلات الکترونیک

تعداد و ارزش مبادلات الکترونیک انجام شده در شبکه بانکی کشور در سال ۱۳۸۹ نسبت به سال ۱۳۸۸ به ترتیب از رشدی معادل ۷۴/۵ و ۹۸/۴درصد برخوردار بود. با وجود رشد بالای تعداد تراکنش‌های انجام شده در پایانه‌های فروش، همچنان سهم عمده تعداد کل تراکنش‌ها (۷۲/۶درصد) در خودپردازها انجام می‌شود. با این حال، سهم پایانه‌های فروش از تعداد کل تراکنش‌ها در سال ۱۳۸۹ معادل ۲۱/۳درصد بود که نسبت به رقم سال ۱۳۸۸ (۱۲/۸درصد) افزایش چشمگیری نشان می‌دهد، انتظار می‌رود با تداوم روند موجود بر سهم تراکنش‌ها در پایانه‌های فروش افزوده شده و نقش پول نقد در مبادلات کاهش یابد. تعداد تراکنش‌های پایانه‌های فروش با رشد ۱۹۰درصدی از ۲۱۲میلیون عدد در سال ۱۳۸۸ به ۶۱۵میلیون عدد در سال ۱۳۸۹ افزایش یافت که این امر منجر به رشد ۱۸۷/۵درصدی ارزش مبادلات انجام شده در این پایانه‌ها شد. همچنین تعداد و مبلغ تراکنش‌های انجام شده در پایانه‌های شعب طی سال ۱۳۸۹ به ترتیب ۱۰/۱ و ۶۲/۹درصد افزایش یافت. این آمار حاکی از گسترش استفاده از ابزارهای نوین پرداخت در معاملات روزانه افراد است.

شتاب

سهم بالایی از تراکنش‌های الکترونیک در شبکه بانکی کشور مربوط به تراکنش‌های بین بانکی است که از طریق شبکه تبادلات الکترونیک بین بانکی (شتاب) انجام می‌شود. تعداد تراکنش‌های بین بانکی پردازش شده در مرکز شتاب از طریق خودپردازها و پایانه‌های فروش در سال ۱۳۸۹ به ترتیب با رشدی معادل ۴۷/۹ و ۱۳۹/۱درصد به ۹۵۷/۴ و ۳۹۳/۲میلیون تراکنش رسید. بر این اساس، تعداد کل تراکنش‌های بین بانکی پردازش شده در مرکز شتاب با ۶۶/۳درصد رشد نسبت به سال ۱۳۸۸ به ۱۳۵۰/۶میلیون تراکنش رسید. همچنین ارزش خالص این مبادلات با ۱۳۲/۴درصد رشد نسبت به سال ۱۳۸۸ به بیش از ۱۷۱هزارمیلیارد ریال بالغ شد. گسترش استفاده از سامانه حواله الکترونیک بین بانکی (سحاب) برای انتقال کارتی وجوه از دیگر موارد توسعه خدمات مرکز شتاب در سال ۱۳۸۹ بود. در این سال بیش از ۷۷میلیون مورد انتقال وجه در شبکه بانکی از طریق خودپردازهای بانک‌های متصل به سحاب صورت گرفت که نسبت به سال ۱۳۸۸ معادل ۱۶۷/۹درصد رشد نشان می‌دهد. همچنین، ۱۷۶۷هزار تراکنش انجام شده در پایانه‌های شعب در سال ۱۳۸۹، برای انتقال الکترونیک وجوه بین بانک‌های مختلف از طریق سحاب صورت گرفت. تعداد مبادلات انجام شده با استفاده از اینترنت برای انتقال وجه از طریق این سامانه نسبت به سال قبل هشت برابر شد.

سال ۸۹ در یک نگاه

- **مهم‌ترین عامل افزایش نقدینگی، خالص دارایی‌های داخلی شبکه بانکی بود که با ۶۳۲/۵ هزار میلیارد ریال افزایش موجب رشد ۲۶/۸ واحد درصدی نقدینگی شد.**
- **بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی با ۹۵/۲ درصد افزایش، سهم فزاینده‌ای معادل ۲۶/۶ واحد درصد در رشد پایه پولی داشت.**
- **بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی ۱۶۰/۸ هزار میلیارد ریال افزایش یافت که عمدتا به دلیل افزایش اضافه برداشت و اعطای خطوط اعتباری توسط بانک مرکزی به بانک در قالب طرح مسکن مهر بود.**
- **ضریب فزاینده نقدینگی با ۱۰/۱ درصد افزایش به ۴/۲۹۶ رسید.**
- **مطالبات غیرجاری به کل تسهیلات ریالی از ۱۸/۳ درصد در سال ۸۸ به ۱۳/۹ درصد در پایان سال ۸۹ کاهش یافت.**
- **مطالبات از بخش غیردولتی ۳۷/۸ درصد رشد داشت.**
- **خالص دارایی‌های خارجی سیستم بانکی به میزان ۳۹/۵ هزار میلیارد ریال کاهش یافت که تنها موجب کاهش ۱/۷ واحد درصدی نقدینگی شد.**
- **پایه پولی در سال ۸۹ معادل ۱۳/۷ درصد افزایش یافت که در مقایسه با رشد پایه پولی در سال گذشته ۱/۸ واحد درصد افزایش نشان می‌دهد.**
- **نقدینگی در سال ۸۹ معادل ۲۵/۲ درصد رشد داشت که در مقایسه با رشد سال قبل، ۱/۳ واحد درصد افزایش دارد.**

درآمد ملی در سال ۸۸ کاهش یافت

■ **ایسنا: در حالی که در سال ۱۳۸۸ تولید ناخالص داخلی به قیمت پایه سه‌درصد رشد داشته و این رقم معادل رشد اقتصادی آن سال در نظر گرفته می‌شود اما درآمد ملی در این سال یک‌درصد کاهش یافته است. براساس گزارش تحولات اقتصادی سال ۸۹ که بانک مرکزی آن را منتشر کرده در سال ۱۳۸۸ درآمد و تولید ناخالص ملی در گروه نفت منفی ۳/۹، در گروه ساختمان منفی ۴/۹، در گروه خدمات عمومی منفی ۴/۶ و در بخش خدمات اجتماعی منفی ۴/۹ بوده است. بر این اساس تولید ناخالص داخلی به قیمت پایه دراین سال سه‌درصد و بدون احتساب نفت ۳/۷درصد رشد داشته است. با این وجود درآمد ملی در این سال رشد منفی یک‌درصد داشته است. در سال ۱۳۸۹ به جز بخش خدمات عمومی هیچ بخشی با رشد منفی درآمد مواجه نبوده است. به طوری که تولید ناخالص داخلی به قیمت پایه با همان رشد اقتصادی به ۵/۸درصد رسیده و درآمد ملی نیز ۷/۶درصد رشد داشته است.**

معاون وزیر مسکن، اطلاعات نیکزاد از بازار مسکن ۹۰ را زیر سوال برد

افزایش ۱۱ درصدی قیمت مسکن و ۱۲درصدی اجاره‌بها

شرق: «اگر من خبر دارم که اعلام می‌کنم هیچ افزایشی در قیمت مسکن وجود نداشته است و اگر شما خبرنگاران اعلام می‌کنید که افزایش قیمت داشته‌ایم، اینجانب بی‌اطلاعم»، «کسی نگران افزایش اجاره‌بها موضوع نیست، رسانه‌ها اصرار بر نگرانی دارند». اینها اظهارات وزیر راه و شهرسازی در دو ماه گذشته است که تمامی خبرهای افزایش قیمت مسکن و بالا رفتن اجاره‌بها را تکذیب می‌کرد و اخبار رسانه‌ها را زیر سوال می‌برد. زمان زیادی نمی‌گذرد، از روزهایی که علی نیکزاد صراحتا از ثابت ماندن قیمت مسکن خبر می‌داد و درخصوص وضعیت اجاره‌بها نیز از اطمینان سه ساله‌ای می‌گفت که به مردم داده است که اجاره افزایش نمی‌یابد. در آن روزها نیکزاد خبرها و گزارش‌های میدانی رسانه‌ها از بازار مسکن را نمی‌پذیرفت و رسانه‌ها را نگران بازار مسکن معرفی می‌کرد و اطمینان خاطر می‌داد اما به نظر می‌رسد زمان این اطمینان خاطر سه‌ساله به سر آمده و اکنون با گذشت چند روز از تعطیلات نوروز که بازار مسکن را در آرامش روزهای نخستین سال فرو برده است، معاونش، این اطمینان خاطر سه‌ساله و اصرار بی‌مورد رسانه‌ها برای مسکن را پاسخ می‌دهد و از افزایش ۱۱درصدی قیمت مسکن و ۱۰ تا ۱۲درصدی اجاره‌بها در سال ۹۰ حکایت می‌کند. ابوالفضل صومعلو، با بیان اینکه سال گذشته اجاره‌بها به‌طور میانگین ۱۰ تا ۱۲ درصد و خرید و فروش هم حدود ۱۱ درصد افزایش قیمت داشت، توضیح داد: اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها بر نهاده‌های تولید مسکن تاثیرگذار بود اما باز هم مسکن در سال گذشته آرامش داشت. وی درخصوص میزان افزایش اجاره‌بها و خرید و فروش مسکن در سال گذشته، اظهار داشت: بنده معتقد بودم که اجاره‌بها به‌طور میانگین بیش از ۱۰ تا ۱۲ درصد بالا نرفته بود و در خرید و فروش هم حدود ۱۱ درصد افزایش قیمت داشتیم و البته همه مسوولان و نمایندگان مجلس هم اذعان دارند که مسکن سال گذشته آرامش داشت و قیمت آن نیز مطلوب و مناسب بود. هر چند صومعلو معتقد است با وجود افزایش ۱۲-۱۰درصدی اجاره‌بها و ۱۱درصدی قیمت خرید و فروش مسکن، بازار مسکن در سال گذشته آرام بود و قیمت آن نیز مناسب، اما به نظر نمی‌رسد که واقعا این آرامش بر بازار حکمفرما بوده باشد، چرا که اگر رهن یک واحد آپارتمان ۵۰متری در شرق یا غرب پایتخت را که حدودا ۳۰ میلیون تومان است در نظر بگیریم، در سال گذشته با احتساب افزایش ۱۱درصدی رهن این واحد مسکونی سه میلیون و ۳۰۰ هزار تومان افزایش یافته است. اما مستاجران در سال ۹۰ زیر سایه اجاره‌های سلیقه‌ای رفته بودند و موجران نیز با توجه به تورم لمسی که بر بازار حاکم بود و موجران آن را لمس می‌کردند اجاره‌بها را افزایش دادند که به نظر می‌رسد بسیار بیشتر از درصدهایی است که معاون وزیر اعلام کرده است. درخصوص افزایش خرید و فروش مسکن نیز وضعیت همچون اجاره‌بهاست. آنچه خریداران در بازار دیدند با آنچه که از میزان افزایش قیمت گفته شده است، متفاوت بود. در همین خصوص یک کارشناس مسکن از افزایش ۵۰ تا ۶۰ درصدی قیمت مسکن در سال ۹۰ خبر می‌دهد. بیت‌الله ستاریان به ایلنا می‌گوید: افزایش ۵۰ تا ۶۰ درصدی قیمت مسکن در سال گذشته ناشی از کاهش تولید مسکن بود در حالی که همزمان با افزایش متقاضی همراه بودیم. البته این پایان داستان نیست، ماجرای گرانی مسکن ادامه دارد و راه خود را به سال ۹۱ نیز باز کرده است. پیش‌بینی‌ها درخصوص وضعیت مسکن در سال جدید حول گرانی دور می‌زد و در همین خصوص ستاریان درباره چگونگی بازار مسکن در سال‌جاری اظهار می‌کند: در سال ۹۱ بین صد تا ۱۲۰ درصد در بخش مسکن افزایش قیمت خواهیم داشت.

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
تلفنی آگهی می‌پذیرد
۸۸۶۵۸۵۷۵
۸۸۵۲۴۹۷۴
۸۸۵۲۴۹۷۳
۸۸۷۵۲۱۵۹

یک رستوران فرنگی مدرن
به تعدای سالن کار با روابط عمومی بالا و تعدادی کمک آشپز فرنگی‌کار نیازمند است
(بدون جای خواب)
تلفن : ۸۸۹۰۴۶۲۵

خبر

تحریم داخلی گاهی موثرتر از تحریم خارجی می‌شود

■ **ایلنا:** دبیر سندیکای برق گفت: تحریم‌ها و مشکلاتی مثل انتقال پول که ناشی از آن است یکی از موانع پیش روی صادرکنندگان محسوب می‌شود که در برخی موارد نیز تحریم‌های داخلی فراتر از تحریم‌های خارجی حرکت می‌کند. حمیدرضا صالحی معتقد است که ظرفیت‌های خوبی در بخش صادرات برق وجود دارد چنانچه این صنعت در طول سال‌های پس از انقلاب به خودکفایی دست یافته و مزیت‌های رقابتی قابل توجهی دارد. صالحی تاکید کرد: در این حوزه حمایت‌های دولت یکی از کلیدی‌ترین مواردی است که می‌تواند صاحبان بخش خصوصی را در راستای توسعه صادرات یاری دهد چراکه واقعیت این است که دولت‌های کشورهای همسایه نسبت به ایران حمایت‌های قوی‌تری از بخش خصوصی خود داشته‌اند.

غیبت موز در میادین تره‌بار

■ **فارس:** در حالی که دولت قبل از عید قیمت موز در میادین میوه و مصرف‌کننده را اعلام و از برخورد با گرانفروشان خبر داد اما شگرد جدید دلالان در سایه رنگ باختن نظارت قیمت را به دوبرابر تعیین‌شده رساند؛ وضعیتی که کماکان نیز ادامه دارد. اواخر سال گذشته برای تامین موز ایام عید وزارت صنعت، معدن و تجارت، با واردکنندگان موز اعضای اتحادیه ملی محصولات کشاورزی تفاهمنامه‌ای داشت و قرار شد قیمت موز از ۲۵اسفند تا ۲۵ فروردین در سردخانه کیلویی ۱۳۰۰تومان، در میادین ۱۳۸۰ تومان و برای مصرف‌کننده ۱۵۵۰ تومان به فروش برسد. موز در ایام تعطیل کیلویی ۲۵۰۰ تومان و حتی تا سه هزار تومان نیز در بازار به فروش رفت و این وضعیت همچنان ادامه دارد. این گزارش حاکی است در حال حاضر موز در میادین تره‌بار بسیار کم شده و خرید و فروش آن به صورت زیرپوستی یا زیرانباری در شهر انجام می‌شود.

برخورد جدی‌تر با واردات کالاهای غیرکیفی آغاز شد

■ **خبرآنلاین:** رییس کل سازمان توسعه تجارت ایران گفت: «با واردات کالای غیرکیفی، جدی‌تر برخورد می‌شود.» رییس کل سازمان توسعه تجارت ایران از اصلاح نظام تعرفه‌ای به عنوان موتور محرک تولید ملی نام برد و در عین حال گفت: در سال‌جاری که از سوی رهبر معظم انقلاب سال «تولید ملی، کار و سرمایه ایرانی» نام نهاده شده با واردات کالای غیرکیفی جدی‌تر برخورد می‌شود. حمید صافدل با بیان اینکه در سال تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی، مدیریت واردات برای حمایت بیشتر از تولیدات بنگاه‌های اقتصادی و تولیدی داخلی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند، افزود: بدون تردید دولت برنامه‌های خود را در سال‌جاری بر پایه حمایت از تولیدکنندگان داخلی به شکل جدی‌تر از قبل قرار خواهد داد. اما بنگاه‌های صنعتی و تولیدی کشور هم باید با تن‌دادن به فضای رقابتی در داخل، خود را برای رقابت‌های بزرگ‌تر در خارج از کشور آماده کنند.

آگهی تجدید مناقصه عمومی دو مرحله‌ای شماره «ات۹۱»

۱- نام دستگاه مناقصه گزار: شرکت آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک وزارت راه و شهرسازی
۲- آدرس دستگاه مناقصه گزار: تهران - خیابان کارگر شمالی - بالاتر از تقاطع بزرگراه جلال آل احمد - جنب کوی دانشگاه تهران - شماره ۱۴۶۴
۳- موضوع مناقصه: اجرای عملیات ابنیه ،تاسیسات مکانیکی و برقی پروژه ساختمان اداری آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک استان گلستان
۴- مدت اجرا: چهارده ماه
۵- محل اجرا: گرگان - میدان بسیج - سایت ادرای
۶- محل تامین اعتبار: منابع داخلی شرکت
۷- برآورد ریالی: حدود ۷/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ (هفت میلیارد و پانصد میلیون) ریال بر اساس فهرست بها ابنیه - مکانیکی - برقی سال ۱۳۸۸
۸- نوع تضمین شرکت در مناقصه: ضمانتنامه بانکی معتبر و یا چک بانکی رمزدار در وجه آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک
۹- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۲۹/۰۰۰/۰۰۰ (بیست و نه میلیون) ریال
۱۰- هزینه دریافت اسناد مناقصه: یک میلیون ریال در وجه آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک به حساب ۹۴۵/۷۵ نزد بانک مرکزی (قابل واریز در تمامی شعب بانک ملی ایران)
۱۱- مهلت و مدارک لازم جهت دریافت اسناد مناقصه: پایان وقت اداری مورخه ۱۳۹۱/۰۱/۲۳ با در دست داشتن معرفی نامه معتبر و اصل فیش واریزی
۱۲- مهلت تحویل پیشنهادات: پایان وقت اداری مورخه ۱۳۹۱/۰۲/۰۴
۱۳- محل دریافت اسناد مناقصه: اداره ساختمان به نشانی فوق الذکر
۱۴- محل دریافت پیشنهادات: دبیرخانه حراست به نشانی فوق الذکر
۱۵- تاریخ بازگشایی پیشنهادات: ساعت ۱۶/۰۰ مورخه ۱۳۹۱/۰۲/۰۴ در محل سالن کنفرانس شرکت
۱۶- رتبه ورشته شرکت کنندگان: حداقل رتبه ۴ ساختمان و حداقل ۵ تاسیسات و تجهیزات
۱۷- هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه خواهد بود.
۱۸- مناقصه گزار در رد یا قبول کلیه پیشنهادات مختار می باشد.
جهت کسب اطلاعات بیشتر به نشانی های http://iets.mporg.ir و http://tsml.ir مراجعه شود.

آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک